

РЕШЕНИЕ

№ 10841

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12386** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, подадена чрез юрк. Х., срещу решение № 4581/18.10.2024 г., постановено по НАХД № 3135/2024 г. по описа на СРС, НО, 19-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 24/30.09.2022 г. на Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), с което на „Виваком България“ ЕАД (до 5 октомври 2022 година „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД), на основание чл. 53, ал. 1, във вр. с чл. 83, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), е наложена имуществена санкция в размер на 40 000 (четиридесет хиляди) лева за осъществен състав на административно нарушение по чл. 325, ал. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), във вр. с т. 7, във вр. с т. 5А и т. 6А от Приложение №1 към изменение и допълнение № 01388-010/23.06.2022 г. на разрешение № 01388/08.04.2009 г.

В касационната жалба се поддържа, че решението е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон, като се претендира неговата отмяна и постановяване на ново по съществуващото на спора, с което да се потвърди процесното

НП. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „Виваком България” ЕАД (предишно наименование „БТК” ЕАД), чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Настоящата инстанция възприема изцяло установеното от районния съд от фактическа страна и правните му изводи, към които препраща на основание чл. 221, ал. 2 изр. второ от АПК.

Правилно СРС е заключил, че АНО не е установил коректно датата на нарушението. Нарушението по чл. 325, ал. 1 от ЗЕС е на просто извършване, т.е. е формално нарушение, чието изпълнително деяние се състои в бездействие. В този случай, въпреки че субектът е правно задължен в конкретен срок да осъществи определено действие (в случая да усвои радиочестотния спектър, предоставен съгласно изменение и допълнение № 01388- 010/23.06.2022 г.), той не изпълнява това си задължение. Съотнесено към настоящия казус това означава, че нарушението е довършено след изтичане на срока, в който субектът е следвало да осъществи задължението да усвои предоставения му честотен ресурс (ленти 1760-1780 MHz/1855-1875 MHz), но въпреки че е бил задължен не е сторил това. По правилата за броене за срокове, предвидени в чл. 84 от ЗАНН, вр. с чл. 183, ал. 3 от НПК, срокът който се брои по месеци изтича на съответното число на последния месец, но ако този ден е неприсъствен срокът изтича на следващия присъствен ден-чл.183, ал.4 от НПК. В този смисъл, правилно СРС е извел, че датата на нарушението е 26.07.2022 г.

Настоящият касационен състав счита, че ирелевантни към вмененото нарушение от дата 05.09.2024 г. са цитираните от касатора писма с вх. № № 10-01-260/20.10.2022 г. и 10-01-261/21.10.2022 г. до КРС, от които било видно, че дружеството е усвоило съответния ресурс (радиочестотен спектър) на 18.10.2022 г., тъй като тези писмени доказателства са след датата, посочена в АУАН и НП като дата на нарушението. АУАН и НП са рамката, която определя вмененото нарушение и имплементира конкретните факти и обстоятелства, свързващи се с това нарушение. Респективно, последващи действия и констатации от страна на административнонаказващия орган биха имали отношение към следващо производство по налагане на санкция. Такъв е смисълът, който законодателят е вложил, определяйки срокове за ангажиране на административнонаказателната отговорност на едно лице.

Според СРС не е доказан основният факт по изследваното нарушение - неизпълнение на задължението за усвояване на ленти 1760-1780 MHz. Следва да бъде посочено, че,

за да бъде прието от съда като доказано вмененото нарушение, спрямо него трябва да бъдат приложени съответните доказателства, от които по несъмнен начин да се установява неговото извършване. В настоящия случай, както правилно е приел СРС, не са налице такива безпротиворечиви доказателства, които съпоставими едно с друго по несъмнен начин да доказват, че дружеството към датата на посочване на нарушението не е усвоило предоставения му честотен ресурс (ленти 1760-1780 MHz). Неоснователни са твърденията на касатора, че СРС не е анализирал всички писмени доказателства, поради което неправилно е приел за недоказано това нарушение. Цитираните от касатора измервателен протокол № Вр-СС-825/13.09.2022 г., измерителен протокол № П-ДУС Ч.-0431/13.09.2022 г. и измерителен протокол № Вн-СС-864/13.09.2022 г. отразяват, че в някакъв даден период /15.07.2022 г. – 13.09.2022 г.; 24.07-13.09.2022 г. и 20.07.2019 г.-13.09.2022 г.) на честота 1760-1780 MHz не е регистрирано осъществяване на електронна съобщителна дейност. Това само по себе си не означава, че на конкретната дата 05.09.2022 г. не е усвоен дадения ресурс. Обстоятелството, че посочената дата на нарушението е част от изследвания период е форма на тълкуване, което в административнонаказателното производство е недопустимо. Събраните писмени доказателства и информацията, която се извлича от тях, трябва по несъмнен начин да сочат конкретното нарушение, като обвинителната теза не може да се извлича чрез тълкуване. В настоящия случай обаче приложените измерителни протоколи не могат да послужат за така формулираното административно обвинение.

Неоснователно е и възражението, че неправилно КРС е осъдена от СРС да заплати на „Виваком България” ЕАД 3520,49 лв. разноски за адвокатско възнаграждение с доводи за липса на фактическа и правна сложност на делото и при възможност за определяне на размера на сумата под минималния такъв. Съгласно разпоредбите на чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа размерът на адвокатското възнаграждение за процесуално представителство по административни дела с материален интерес от 40 000, какъвто е по настоящото дело с оглед размера на наложената санкция, възлиза на 3850 лв. СРС е присъдил 3520,49 лв. за адвокатско възнаграждение, което е в размер под минималния, съобразно Наредба 1.

Предвид гореизложеното, като е отменил издаденото наказателно постановление, въззивният съд е постановил решението си в съответствие със закона и при липса на визираните в жалбата касационни основания, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и предвид липсата на възражение за прекомерност, основателно е искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 1760,25 лв., предвид приложени доказателства за неговото плащане (фактура и преводно нареждане).

Воден от горното, Административен съд София – град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4581/18.10.2024 г., постановено по НАХД № 3135/2024 г. по описа на СРС, НО, 19-ти състав.

ОСЪЖДА Комисията за регулиране на съобщенията, да заплати на „Виваком България” ЕАД сумата в размер на 1760, 25 лева, разноски пред касационната

инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.